

2012 - Anul Caragiale

Marile personalități literare sau culturale, în general, care și-au lăsat puternic amprenta asupra dezvoltării poporului român sunt omagiate periodic prin diferite modalități, una dintre ele fiind destinația unui întreg an al calendarului cultural. 2012 are pentru Caragiale semnificația unei duble comemorări: împlinirea a 160 de ani de la naștere și a 100 de ani de la stingerea sa din viață.

Despre clasici se știe că sunt mereu actuali, că sunt nemuritori prin opera pe care au creat-o. Mai mult decât toți ceilalți clasici ai literaturii române, nenea lancu este contemporanul nostru prin forța pe care a avut-o în surprinderea dimensiunilor esențiale ale spiritului românesc, a mecanismelor lui interioare și exterioare, care, recitind comediiile și în special *Scrisoarea pierdută*, ne pot face să exclamăm alături de personaje: „Ce lume, ce lume!”

Ceea ce reținem cu precădere atunci când vorbim despre Caragiale este opera sa dramatică, în special comediiile, dar și schițele care înfățișează, prin alte mijloace, același univers uman al României sfârșitului de secol al XIX-lea, aflată în plin proces de occidentalizare, dar și de demonstrare a teoriei maioresciene a formelor fără fond. Categoria estetică a comicului, care generează râsul moralizator, este în viziunea altui dramaturg de geniu, Eugen Ionescu, doar o mască a tragicului și a absurdului unei lumi încă neașezate în tiparele ei firești. Această apreciere poate fi un motiv în plus de reflectie pentru noi, cei de azi, care mai putem privi lumea prin ochiul critic și atent al lui Caragiale, cel care își autodefinea viziunea, prin vocea unui personaj, astfel: „simt enorm și văd monstruos”.

Criticul Mihail Ralea spunea despre lumea lui Caragiale că „e minunată: e o lume absolut paradisiacă, fără griji și fără, cum se spune azi, în limbaj mistic, fără cine știe ce problematici interne. Oamenii râd, petrec și se bucură. (...) Caragiale, cel mai național scriitor, cel care a înțeles mai bine firea noastră, ne-a lăsat și acest aspect. Românul care nu-și pierde cumpăratul în fața crizei. Literatura sa e tonică și plină de consolație astăzi.”

Prof. Monica Dana CÂNDEA

I.I. Caragiale, În Nirvana

„Tânărul sosi. Era o frumusețe! O figură clasică încadrată de niște plete mari negre; o frunte înaltă și senină; niște ochi mari - la aceste ferestre ale sufletului se vedea că cineva este înăuntru; un zâmbet bland și adânc melancolic. Avea aerul unui sfânt Tânăr coborât dintr-o veche icoană, un copil predestinat durerii, pe chipul căruia se vedea scrisul unor chinuri viitoare.

-Mă recomand, Mihail Eminescu.
Aşa l-am cunoscut eu. Câtă filozofie n-am depănat împreună toată noaptea aceea cu nepregetul vârstei de șaptesprezece ani! Ce entuziasm!
Ce veselie!
Hotărât, închipuirea nu mă înșelase...
Era un copil minunat.”

ÎN ZĂDAR ÎN COLBUL ȘCOLII

În zădar în colbul școlii,
Prin autori mâncăți de molii,
Cauți urma frumuseții
Și îndemnurile vieții,

Și pe foile lor unse
Cauți taine nepătrunse
Și cu slovele lor strîmbe
Ai vrea lumea să se schimbe.

Nu e carte să înveți
Ca viața s'aibă preț
Ci trăiește, chinuște
Și de toate pătimește
S'ai s'auzi cum iarba crește.

Mihai Eminescu

Profilul pedagogic revine la el acasă în Colegiul Național „Mihai Eminescu”

Lumea actuală, în permanentă schimbare, impune școlii o atitudine flexibilă și dinamică, de adaptare la nou, de pliere pe necesitățile și exigențele societății, de întâmpinare a aspirațiilor și idealurilor tinerilor care ne trec pragul. Urmărind linia generală de dezvoltare a instituției noastre, vizibilă atât în ceea ce privește baza materială, dar și succesul elevilor noștri pe parcursul anilor de liceu și după aceea, conducerea școlii, cu girul și susținerea întregului corp profesoral, a decis și a întreprins demersurile oficiale necesare reînființării, începând cu anul școlar 2012/2013, a profilului pedagogic, sub semnul căruia și-a început, de fapt, în anul 1970, activitatea această instituție de prestigiu.

Astfel, oferta noastră școlară a devenit mai bogată, oferindu-le elevilor posibilitatea de a opta, alături de specializările umaniste consacrate de mulți ani, pentru specializarea educator-puericultor, cea cu care se pilotează în anul școlar următor proiectul nostru de diversificare a planului de școlarizare. Trebuie precizat faptul că, prin eforturile concertate ale conducerii și ale tuturor comisiilor și compartimentelor școlii, s-a obținut autorizația de funcționare pentru toate profilurile din filiera vocațională pedagogică, a căror inițializare se va face în anii școlari următori.

Șansele pe care le oferă, la momentul actual, absolvirea unei specializări pedagogice, în speță cea de educator-puericultor, sunt legate în special de posibilitatea integrării rapide și ușoare în cîmpul muncii, imediat după absolvirea liceului, datorită faptului că domeniul educației timpurii (1-3 ani) duce o acută lipsă de personal calificat, iar, pe de altă parte, numărul creșelor, care trebuie înființate sau sunt în curs de înființare, este în creștere. Această profesie, pe cît de utilă societății, poate fi pentru absolvenții cu vocație și o modalitate agreabilă de a contribui la educația noilor generații, de a-și împlini idealurile legate de carieră.

În speranța că noul profil se va ridica la nivelul așteptărilor tuturor, având în vedere calitatea dascălilor și latura practic-aplicativă a instruirii, care se va desfășura în cadrul unei grădinițe cu creșă din oraș, le urăm bun venit bobocilor și mult succes tuturor elevilor, pentru a-și împlini propriile vise și pentru a reprezenta cu cinste colegiul în care se formează.

Director prof. Marius CRĂCIUN
Director adjunct prof. dr. Ileana VASILESCU

PLANUL DE ȘCOLARIZARE PENTRU CLASA a IX-a

(anul școlar 2012 -2013)

**COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI EMINESCU”
BAIA MARE**

<http://cneminescu.licee.edu.ro>

FILIERA: VOCAȚIONALĂ

PROFIL: PEDAGOGIC

SPECIALIZAREA: EDUCATOR - PUERICULTOR 1 CLASĂ

FILIERA: TEORETICĂ

PROFIL: UMANIST

SPECIALIZARI:

- FILOLOGIE: 5 CLASE

- ȘTIINȚE SOCIALE: 2 CLASE

SUBSPECIALIZĂRI:

FILOLOGIE

BILINGV ROMÂNĂ ENGLEZĂ

BILINGV ROMÂNĂ FRANCEZĂ

BILINGV ROMÂNĂ GERMANĂ

ȘTIINȚE SOCIALE

2 CLASE = 56 LOCURI

2 CLASE = 56 LOCURI

$\frac{1}{2}$ CLASĂ = 14 LOCURI

$\frac{1}{2}$ CLASĂ = 14 LOCURI

2 CLASE = 56 LOCURI

PREMII LA FAZA NAȚIONALĂ A OLIMPIADELOR ȘCOLARE

An școlar 2011 - 2012

LIMBA ITALIANĂ

Prof. Coordonator: Feder Liliana

LOCUL II la eseul și MENTIUNE - Telman Alina, Clasa XI C

LIMBA GERMANĂ

Prof. Coordonator: Pop Gabriela, Toth Ramona

LOCUL I la etapa de proiect - Munteanu Maria Magdalena

Clasa XII E

LIMBA SPANIOLĂ

Prof. Coordonator: Molnar Loredana

LOCUL III - Dunca Melinda Mădălina, Clasa XI C,

MENTIUNE - Pop Ramona, Clasa XII C

PROIECTE COMENIUS COLEGIUL NAȚIONAL "MIHAI EMINESCU"

**PROIECT COMENIUS - PARTENERIATE
MULTILATERALE**

TRECUT CONFLICTUAL-VIITOR COMUN

GHID PRACTIC DE SUPRAVIETUIRE PENTRU TINERII CETATENI EUROPENI 2009-2011

Parteneriatul a fost generat de o nevoie comună de sensibilizare a adolescenților cu privire la valorile europene comune, care fortifică capacitatea de înțelegere mutuală.

Începând cu cadrul istoric comun - cel de-al doilea război mondial și aspectele istorice locale ale acestuia, scopul proiectului este de a examina tendințele și comportamentele ce au condus la declansarea conflictelor. Zielul nostru este de a examina cum un comportament de acest gen poate fi prevenit pe viitor și de a ajuta elevii noștri să dezvolte atitudini caracteristice cetățenilor europeni activi și să realizeze cum faptul de a fi "activ" și "conștient" poate promova dimensiunea și valoarea europeană.

Conceptele de "rasism", "xenofobie", "toleranță" și "diversitate" au fost și rămân aspecte asupra cărora elevii trebuie să mediteze, să analizeze și să le studieze în cadrul proiectului. Se va pune accent pe participarea activă și implicarea energetică a elevilor în fiecare etapă a derulării proiectului pentru ca valorile achiziționate să se sedimenteze ca abilități pe tot parcursul vieții.

Importanța scrutării perioadelor istorice trecute și realizarea relației dintre acestea și ideile contemporane sunt, indubitat, esențiale, o condiție sine qua non pentru prosperitatea europeană.

Tinerii europeni trebuie să fie pe deplin conștienți de Holocaust și de consecințele acestuia asupra sortii Europei. Ghidul de activități pe care îl vom concepe va permite celorlați să analizeze și să își ajusteze perspectiva lor europeană.

Prof. coord. Elena IERCOȘAN

DIALOGUL GENERAȚIILOR

Ziua de 27 aprilie 2012 a prilejuit întâlnirea la colegiul nostru a trei generații al căror destin este nemijlocit legat de al școlii: foști profesori, actualmente pensionari, profesori activi (preponderent tineri) și elevi.

Întâlnirea s-a înscris în cadrul acțiunilor organizate în diferite unități de învățământ cu ocazia Zilei Europene a Solidarității între Generații și, într-un cadru mai larg, al Anului European al Îmbătrânirii Active -2012.

Discuțiile dintre participanți, mediate atât de reprezentanți ai profesorilor tineri cât și de cei ai seniorilor, au avut drept scop găsirea sau construirea unor punți de legătură între diferențele generației, soluționarea și eliminarea atât de mult amintitului conflict între generații, în beneficiul tuturor.

Ghița a fost spartă printr-o activitate în care toți cei prezenți au fost invitați să alcătuiască o listă cu valorile morale care îi ghidiază în viață. S-au găsit multe puncte comune pe listele tuturor: sinceritate, iubire, respect, toleranță, etc.

Apoi, pensionarii au împărtășit tinerilor din experiența lor, din eforturile făcute de-a lungul vieții pentru înțelegerea și sprijinirea tinerelor generații atât ca părinți cât și ca pedagogi. La rândul lor tinerii, profesori și elevi, și-au exprimat interesul față de "sfaturile" oferite arătându-și respectul și interesul față de experiența vârstnicilor.

În încheiere s-a conchis ca "prăpastia" dintre generații poate fi ușor trecută prin cunoaștere reciprocă, respect și toleranță.

Prof. Zita RIST

"PENTRU CEI CARE VOR SĂ CONTEZE"

Tineri pentru tineri

În perioada 17-19 februarie a avut loc la Liceul de Artă din Baia Mare un curs de formare adresat tinerilor care fac parte din fundația „Tineri pentru tineri” ("Youth for youth"). Fundația „Tineri pentru Tineri” este o organizație națională, neguvernamentală, independentă, apolitică, non-profit, bazată pe voluntariat. Prioritățile acestei fundații (TpT) sunt tinerii, responsabilitatea individuală și performanța, iar calea principală de a ajunge la tineri este educația între egali. Se pun în practică teme îndrăznețe și ingenoase cum ar fi *Educație pentru viața de familie, Iubește cu cap! Până peste cap!, Venerix, Ai grijă să nu te arzi!*.

La acest curs am învățat foarte multe lucruri noi și interesante, folosite de tuturor adolescenților. Chiar dacă unele subiecte sunt banale sau evitabile într-o discuție, acestea sunt necesare pentru a ști să le folosești în viața de zi cu zi.

Cursul a fost structurat pe mai multe secțiuni: 1. *Introducere;* 2. *Autocunoaștere;* 3. *Clarificarea valorilor și luarea deciziilor;* 4. *Echitate de gen, rolurile sexelor și relaționarea;* 5. *Anatomia și fiziologia sistemelor reprodusătoare;* 6. *Infecții cu transmitere sexuală (ITS);* 7. *Prevenirea și combaterea HIV/SIDA;* 8. *Metode contraceptive;* 9. *Sarcina și parentalitatea;* 10. *Comunicarea în sănătatea reprodusării și sexualității;* 11. *Implicare activă;* 12. *Etica educatorului între egali;* 13. *Încheiere.* Între aceste secțiuni există interdependențe.

Sunt informații care pătrund adânc în intimitatea noastră, dar unicul lor scop e acela de a ne ajuta sau a ne învăța să ne ajutăm noi însine. În prima parte a cursului ne-am cunoscut colegii, am stabilit

regulile grupului pe care toți trebuia să le respectăm, am construit arborele aşteptărilor noastre și ne-am ales un prieten secret de care trebuia să avem grija, să îi dăruiam cadouri până la sfârșitul cursului. În a II-a și a III-a etapă fiecare participant a învățat să și contureze imaginea de sine, să își dezvolte increderea în sine, să își exploreze sentimentele și percepțiile personale. La cea de-a IV-a etapă am vorbit despre diferențele dintre sex și sexualitate, despre identificarea stereotipurilor tipice masculine și feminine, despre atitudinea personală față de rolul sexelor și identificarea efectelor mass-media asupra rolurilor sexelor și stereotipurilor create.

În continuare am discutat despre regulile de igienă a sistemelor reprodusătoare, despre procesul de reproducere și identificarea principalelor ITS-uri, enumerarea semnelor, modalitățile de transmitere și prevenție a ITS, descrierea caracteristicilor infecției cu HIV și manifestarea SIDA. Activitățile au urmărit încurajarea unui comportament responsabil legat de sexualitate, identificarea problemelor cu care se confruntă o persoană infectată cu HIV, care sunt

metodele contraceptive și etapele folosirii corecte a prezervativului.

Un subiect interesant l-a constituit sarcina unde am învățat să cunoaștem semnele unei sarcini și importanța planificării acesteia, precum și responsabilitățile unui părinte. S-a subliniat aici importanța comunicării în relațiile sexuale, principalele motive pentru care adolescenții își încep sau nu viața sexuală și descrierea consecințelor adoptării diverselor comportamente cu risc.

În ultima parte am învățat să definim conceptele de voluntariat, implicare activă, educație între egali și să cunoaștem elementele care conduc la formarea unui mediu sigur de învățare.

La finalul tuturor activităților participanții au primit sinteza cursului, un chestionar post-curs, s-a realizat evaluarea finală și descoperirea prietenului secret.

**Larisa SFARA, IX G
Reprezentant Consiliul Elevilor**

Eu sunt voluntar, dar tu?

Voluntariatul se naște în inimile fiecărui dintre noi, numai ca unii realizează mai repede acest lucru, alții mai târziu sau unii, îmi permit să îi numești ghinioniști, nu îl descoperăniciodată. Voluntariatul reprezintă un fel de a fi, modul în care noi, voluntarii, ne trăim viața. Eu sunt o adolescentă în vîrstă de 15 ani, un licean la început de drum, care studiază la un liceu cu prestigiul, dar eu toate acestea îmi fac timp și pentru ceea ce mă face cu adevărat împlinita și de a jutor societății, VOLUNTARIATUL.

Când știi că trebuie să fac ceva pentru prietenii, familie, comunitate las pe planul doi activitățile personale. Sunt voluntar de un an și jumătate și nimic nu se compară cu satisfacția de a realiza ceva pentru ceilalți. Nu îmi place să mă închid în casă și să mă bucur de ceea ce realizez singură. Eu cred că dacă fiecare dintre noi ar găsi un moment în care să se gândească la celalți și să facă ceva pentru aceștia, lumea ar fi mai bună. Adesea aş vrea să fac mai mult pentru cei din jurul meu, dar timpul nu îmi permite întotdeauna. Îmi place să lucrez în echipă și îmi dau tot interesul când sunt implicață într-o activitate pentru a avea un

impact pozitiv asupra beneficiarilor.

Decizia de a începe munca de voluntar am luat-o în vara anului 2010, când mi-am dat seama că ceea ce făceam nu mă satisfăcea pe deplin. Chiar dacă știam că urma un an școlar dificil și foarte important pentru viitor meu, am considerat că este important să fac și ceea ce mă va forma ca om pentru întreaga viață. La început a fost dificil, dar apoi mi-am dat seama că acolo printre acei oameni mă regăsesc, că avem multe lucruri care ne leagă și că reprezentă o a doua familie pentru mine.

Prin intermediul voluntariatului

mi-am cunoscut propria persoană, am participat la multe proiecte și mi-am făcut buni prieteni cu care știu că voi lupta în continuare pentru același scop, de a avea o lume mai bună, mai responsabilă. În acest ultim an am avut parte de experiențe minunate, mi-am testat limitele și am invățat multe lucruri pe care la școală sau în familie nu le-aș fi invățat. Am reușit să îmi găsesc locul, să îmi descopăr noi abilități și să realizez că fiecare dintre noi este foarte important pentru echipa din care face parte. De când fac voluntariat mi-am dat seama că este cel mai plăcut și util mod de a-ți petrece timpul liber.

Tinerii români sunt prea puțin implicați în acțiunile de voluntariat, mulți dintre ei nu sunt informați sau și-au făcut păreri greșite. Fiecare voluntar are unele beneficii mult mai importante decât cele financiare, poate participa la seminarii, cursuri sau, prin intermediu Serviciul European de Voluntariat, la călătorii în străinătate și toate acestea fără costuri prea mari. Munca de voluntariat este importantă și la înscrierea la facultățile din străinătate.

Mădălina TĂMAȘ, IX B

Solidaritatea între generații

Credință și iubire... Două valori care pot face minuni odată ce le aducem în viața noastră. Cu toate că generația actuală, din care fac și eu parte, și-a schimbat complet perspectiva asupra viitorului, pierzând din vedere anumite caracteristici care ne definesc în bine ca persoană, încă mai avem de unde învăță.

Din întâlnirea cu o generație plină de valori am putut extrage multe idei frumoase și utile. Am reținut că deși toleranței î-a scăzut gradul de importanță în perioada actuală, ea poate fi de mare ajutor în a ne ghida viața mai ușor pe drumul cel bun. Am ascultat atent și am putut observa cât de diferit acțiونăm noi, cei de acum și cei mai în vîrstă. Cu toate acestea, legătura între generații există, iar prin faptul că noi acceptăm să privim

deschis ideile care ni le expun cei mai în vîrstă o putem întări.

Pentru mine, această paralelă între generații care mi-a fost pusă în față, în mod concret, a însemnat o temă de gândire. Ascultându-i pe cei mai în vîrstă, fără să fie aduse în discuție sintagme de genul: "Voi, tinerii, ar trebui să..." am simțit că într-adevăr putem în fiecare moment să ne creionăm viața altfel, preluând valori morale adevărate de la aceștia.

Mi-a făcut plăcere să stau să-i ascult cum povesteau despre devotamentul și implicarea de care au dat dovedă de-a lungul drumului vieții dumnealor, cum exemplificau prin experiențe trăite de dânsii și am putut ajunge la concluzia că da, suntem diferenți, dar cu siguranță putem învăța unii de la alții.

A fost o întâlnire plină de zâmbete, amintiri și...viață. Noi, generația actuală, am reținut că trebuie să privim peisajul complet care ne înconjoară și să învățăm să fim mai buni. Consider că astfel de povești, între generații, despre viață ar trebui să aibă loc mai des, deoarece un alt mod de gândire, o alta privire de ansamblu pot fi adevărate chei spre un viitor reușit.

Andreea Lorena CIOBANU, XI C

Interviu cu doamna profesoară

1. Vorbiți-ne despre cele mai importante puncte de reper ale destinului d-voastră pe care ati dorit să ni le împărtășiți și nouă.

În primul rând, trebuie să spun că Destinul a fost foarte bun și răbdător cu mine. M-am născut în urmă cu 60 de ani într-o familie de dascăli, unde în fiecare zi se rosteau rotund și frumos cuvintele: școală, copii, cu sensul de elevi, ore, lecții, a ști și a învăța. În copilărie am locuit cu părintii și sora mea într-o școală, iar în această perioadă am înțeles foarte clar ce înseamnă recreație – așa se numea atunci pauza. În fiecare 15 septembrie îmi amintesc de clopoțelul – un clopoțel mai mare – din curtea școlii de atunci, care îmi vestea pauzele, aşteptate de mine cu nerăbdare.

Primele șase clase le-am făcut la această școală din comuna Pogăceaua, județul Mureș. Sunt ani din viața mea la care mă întorc plină de nostalgie și de gânduri bune față de cei care, atunci și acolo, au făcut lucruri frumoase, încât spun, după atâția ani, că am fost în rai.

Din clasa a VII-a până în a XII-a am fost la Liceul Unirea din Tg. Mureș, școală etalon a orașului, și atunci, dar și acum. În clasa a X-a am optat pentru secția umană – este echivalentul secției de filologie din învățământul actual – și, la mai bine de 40 de ani de la terminarea liceului, spun că a fost o alegere fericită. Anii de liceu m-au obligat să mă definesc, să aflu despre mine ce aș putea face în viață, să acumulez cu interes, cu drag, cu efort, informații variate, și să câștig deprinderi consistente de muncă. În anii petrecuți la Unirea am fost în purgatoriu.

În condițiile în care ne pregăteam pentru bacalaureat și pentru o admitere crâncenă la facultate, aveam pentru fiecare zi, inclusiv pentru sămbătă, cel puțin cinci teme grele și foarte consistente, care făceau ca „ziua de lucru” să se termine pentru mine, mult după miezul nopții.

În 1971, Destinul a hotărât foarte bine în locul meu. Am căzut la examenul de la Facultatea de Limbi Clasice din București. Deruta mea a fost totală, până când am aflat de Școala Postliceală de Stenodactilografie și Secretariat, de la București. Această școală m-a învățat bine două meșteșuguri nobile, stenografia și dactilografia, care nu ma-u trădat niciodată și s-au lăsat dresate de mine, în funcție de vremurile trăite.

În 1972 am reușit la Facultatea de Filologie din Cluj-Napoca, secția română-latină. Cei patru ani petrecuți în Cluj-Napoca s-au dovedit a fi o probă de maturitate, o ocazie de a învăța, de a mă îmbogăți spiritual, afectiv și informațional, de a frecventa

DOINA ROGOJAN

cursurile și seminariile unor profesori mari, modele pentru multe generații de filologi, de a cunoaște oameni, inclusiv pe soțul meu, și de a lega prietenii. În anii de studenție am fost fericită, chiar foarte fericită.

În 1976 am terminat facultatea și, prin repartiție, am ajuns la Liceul nr.2 din Sighetu-Marmăiei.

Acest an a însemnat intrarea mea în învățământul maramureșean. Din 1978 lucrez la același liceu – Mihai Eminescu.

2. Care au fost motivele determinante pentru alegerea profesiei de dascăl de limba și literatura română, respectiv de limba latină?

A fost un singur motiv, pe care l-am nuanțat. În primul rând, am știut din familie că meseria de dascăl este nobilă, specială, responsabilizatoare. Acest lucru a fost pentru mine ca o axiomă.

În anii de liceu m-am supus la mai multe intropsecții și, fascinată de antichitate, am hotărât să urmez latină-greacă. Acum e de necrezut, dar în 1971, la Facultatea de Limbi Clasice din București am fost 20 de candidați pe un loc.

Prin voia destinului, nu am reușit la această facultate. În anul următor am fost admisă la Facultatea de Filologie din Cluj-Napoca, unde concurența a fost de numai 10 pe un loc. Reușita la această facultate mi-a schimbat și viața personală. Însă, la Colegiul Mihai Eminescu eu nu am predat nici o singură oră de limbă sau literatură română. A fost opțiunea mea.

3. Sunteți cunoscută în colectivul nostru ca un profesor foarte îndrăgit de elevi, oarecum atipic prin modul de a fi, și cu totul inedit prin optionalele pe care le predăți. Ce ne puteți spune despre această pasiune a d-voastră de a predă specialități noi?

Voi începe cu optionalele. În 1978 am plecat de la Liceul nr.2 din Sighetu-Marmației. După câteva demersuri oficiale, am înțeles că, pentru a supraviețui, trebuie să dovedesc tenacitate. Am bătut, la propriu, la mai multe uși, oferindu-mi forță de muncă pedagogică. Acest liceu a crescut în mine și mi-a deschis o ușă, pe care eu am intrat timid alături de o disciplină nouă Stenodactilografia. Atunci am înțeles că reinventarea poate fi un mod de a trăi. După aceea, m-am reinventat de foarte multe ori, cu placere, cu multă curiozitate, cu interes!

Prima clasă la care am predat în acest liceu avea peste 40 de elevi. Eu aveam o experiență de stenodactilografă profesionistă, o vechime de doi ani în învățământ, trei mașini de scris și un manual de specialitate. Copiii din această clasă au avut încredere totală în mine. Cu inima, cu gândul și cu recunoștință mă întorc mereu la această serie, la statutul de profesoră de Altceva, care se predă în foarte puține școli, sau numai în această școală.

Cu fiecare clasă din acest liceu am construit un parteneriat bazat pe respect reciproc, pe un decalog stabilit în primele săptămâni de școală, pe valori, pe observații, făcute uneori foarte pertinent, pe afecțiune, pe care o simțim și unii și alții, pe supărări și, întotdeauna, pe împăcări. Cred că am fost destul de explicită.

4. Care au fost cele mai mari satisfacții/dezamăgiri pe care le-ați trăit în cariera d-voastră de profesor?

Spuneam la început că destinul a fost foarte răbdător cu mine. Pe parcursul celor 36 de ani de profesorat am avut foarte multe satisfacții. Aș putea face o listă de 10 mari satisfacții, dar mă voi opri la trei dintre ele: a. am cunoscut peste trei mii de oameni, elevi, părinți, profesori care au avut tangență cu Liceul Eminescu; b. o parte dintre elevele acestui liceu au ajuns stenografe în întreaga țară, din Parlamentul României, până la instituții administrative din diferite orașe ale țării, și secretare, din Canada, până în Noua Zeelandă, din

Ungaria, până în SUA, din Baia Mare, până la Tg. Mureș; secretarii proveniți dintră băieții acestui liceu au schimbat radical atitudinea față de această profesie; c. mulți elevi, cărora le-am predat Latină, Comunicare, Atlas Cultural, Povești despre cuvinte etc. îmi scriu, mă sună, ori mă caută la școală pentru a-mi spune că le este de folos ceea ce au învățat la aceste ore.

Nu o să vă vină să credeți, dar pe parcursul celor 36 de ani de profesorat, nu am avut dezamăgiri. Am avut mâhniri. Una dintre ele este un loc comun: mulți copii citesc foarte puțin. Lipsa acestui viciu, lectura, se răzbună cumplit, pe ei, pe noi, pe întreaga societate.

5. Ce înseamnă Colegiul Eminescu pentru d-voastră?

Înseamnă 34 de ani de viață, cu tot ce ține de ea: frumusețe, idealuri, realizări și nerealizări, afecțiune, conflicte, împăcări, învățătură și învățămînt, mâhniri și multe, foarte multe bucurii. Când am bătut la ușa acestui liceu (în să repet că am bătut la propriu) aveam 26 de ani și nu aveam copii. Astăzi am 60 de ani, am doi copii mari și o nepoată, pe care am să o învăț să rostească rotund și frumos cuvintele: școală, copii, cu sensul de elei, ore, lecții, a ști și a învăța.

6. Care ar fi mesajul d-voastră, ca un memento peste timp, pe care l-ați adresa atât elevilor cât și profesorilor din colegiu?

Mesajul este una dintre devizele mele, deviza în care cred cu toată înțeță. Cred cu tărie că OMUL SFINȚEȘTE LOCUL.

Mulțumesc pentru întrebările puse în prag de pensionare. Au fost o oczie specială de recapitulare a unei părți din viață. Dacă voi avea zile și sănătate, mă voi reinventa în continuare.

REDACȚIA

Colegiul Național „Mihai Eminescu” din Baia Mare

**școală gazdă pentru asistentul
Comenius Pierre-Damien Traverso**

Colegiul Național „Mihai Eminescu” din Baia Mare, cunoscut pentru performanțele sale, este mândru că, din 2010, face parte din cele aproximativ 30 de licee românești cuprinse în rețeaua liceelor bilingve care organizează și susțin bacalaureatul francofon, în cadrul proiectul „De l'enseignement bilingue vers les filières universitaires francophones”, în urma căruia elevii admitiți au pe diploma de bacalaureat mențiunea specială „section bilingue francophone”.

Suntem cu atât mai mândri cu cât din septembrie 2011 beneficiem de prezența unui asistent Comenius (în întreaga Românie sunt doar doi, în acest an școlar), în persoana lui Pierre-Damien Traverso. Este vorba despre programul Comenius pentru școlile gazdă: candidatura liceului nostru a fost avizată de către Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale.

Concret, activitatea asistentului nostru Comenius are mai multe dimensiuni: intervenții punctuale în orele de limba franceză, adaptate nivelului fiecărei clase, sprijin pentru profesorii de discipline non-lingvistice predăte în limba franceză, în funcție de nevoile specifice ale elevilor, coparticipare la diversele activități specifice ale claselor bilingve, mai cu seamă în pregătirea modulului interdisciplinar pentru proiectul în vederea pregătirii și susținerii probei anticipate și a bacalaureatului bilingv francofon.

Desigur, asistentul Comenius are ocazia sănătății elevilor noștri să disemineze nu doar limba sa maternă, ci și cultura țării sale. În acest sens, din programul său fac parte activitățile următoare, unele aflate în derulare, altele încheiate deja, cu mare succes.

După cele câteva luni scurse de la începutul acestui an școlar și până în prezent, putem afirma cu convingere că acest proiect Comenius este un maraj fericit între nevoie noastră și preocupările asistentului nostru. Dar despre acestea îl lăsăm pe Pierre-Damien Traverso să vorbească.

Spune-ne ceva despre tine, Pierre-Damien.

Sunt din Lyon, am terminat un master de doi ani de studii teatrale, după o licență la facultatea de litere moderne. Mă preocupă teatrul, literatura, scrierile, îmi place dansul, sportul, mă orientez spre tot ceea ce presupune comunicare, schimburi, împărtășirea a ceea ce știu și a ceea ce știu să fac. Caut mereu ocazia să fac ceea ce mi-ar putea da mai multă încredere în mine însuși: acesta e și motivul pentru care mi-

am depus candidatura ca asistent Comenius. Aș vrea să pot profita pe deplin de acest an școlar în care sunt în liceul vostru, să pot pune în practică ceea ce am învățat în școală, să pot împărtăși elevilor și profesorilor experiența mea. Așa cum profit eu de experiența colegilor mei - profesorii de limba franceză din liceu.

Îmi place să călătoresc, să descopăr practici și obiceiuri noi, și acest an mă va îmbogăți, știu asta, pentru că am avut deja ocazia să văd locuri și lucruri cu totul noi pentru mine. E o ocazie totodată de a-mi testa capacitatea de adaptare...

E important pentru mine că mă aflu printre oameni dormici și ei aflu și ei lucruri noi despre alte spații geografice: mă bucur că am cui să vorbesc despre țara mea, despre limba mea, despre civilizația din care vin, unor oameni care știu să le aprecieze și să le iubească, așa cum le iubesc eu.

De ce ai ales România? Și de ce Baia Mare?

Eu am învățat engleza ca limbă străină și am fost deja în Statele Unite, în Irlanda și în Scoția, mi-am exersat engleza și pot să spun că mi-e de-acum familiară. Am ales România din curiozitate și din dorința de a mă confrunta cu un mediu total diferit de ceea ce am cunoscut până acum. România mi s-a părut destinația perfectă. Si acum pot să afirm că nu m-am înșelat când am ales. Am început chiar să învăț limba română!

De ce Baia Mare? Pentru că aici am găsit un liceu care m-a atras prin ofertă sa: teatru francofon, un club francofon, o revistă francofonă, diverse proiecte internaționale inclusiv cu țara mea, dorința de a se apropia și mai mult de limba franceză. Mi-am dorit să profit de francofilia acestui loc și de dăruirea acestor profesori, cărora îi să le mulțumesc pentru căldura cu care îmi fac sederea agreabilă.

Cum s-a născut dorința de a implica elevii în activități artistice?

Din preocupările mele pentru teatru, din studii și practica pe care le am, aș vrea să reușesc să le apropiu elevilor eminescieni o modalitate de a învăța diferită de cea exersată în clasă, oarecum complementară: jocul cu textul și jocul de-a teatrul. Un joc serios, pentru că tinerii aceștia sunt obișnuiți să joace, în română și franceză, deopotrivă.

Sunt o provocare și orele destinate modulului pentru pregătirea bacalaureatului bilingv francofon, căci elevii clasei a 11-a bilingv au ales o temă foarte interesantă, referitoare la Școala de Pictură băimăreană, ceea ce presupune un amplu studiu asupra artei, la care mă bucur că mi pot aduce și eu contribuția.

Le-am propus, de asemenea, elevilor un atelier de traducere a unui text scris în limba română. Eu am tradus deja în franceză o piesă de teatru contemporan, „Edward Gant's amazing feats of loneliness” de Anthony Neilson, iară cum lucrez la opera lui W.B Yeats și la „Valurile” Virginiei Wolf: știu, aşadar, că a traduce presupune eforturi constante și o reflecție permanentă asupra textului original, ceea ce aș vrea să reușesc să îl învăț și pe elevii cu care lucrez în ateliere.

A consemnat prof. Rodica MONE

TEATRU

Mărturisiri din culise

„Un adevărat erou de teatru e dramaturgul care e jucat pe scenă, nu pe degete..”

Tudor Mușatescu

Când vorbim despre teatru, cuvintele scenă, lumini, cortină, spectacol sunt incomplete fără actorii care să își dorească cu adevărat să se afle pe scenă.

Deoarece mă aflu în al doilea an de activitate în trupa de teatru Dramatis Personae, am așteptat cu nerăbdare să fac cunoștință cu noul personaj în pielea căruia urma să intru. Încă din prima săptămână de școală, după ce i-am cunoscut și pe „bobocii” trupei, am început repetițiile, 7 zile din 7. Anul acesta simțeam că vom reuși să realizăm ceva unic, ceva care urma să ne aducă multe succese și multe aplauze. Festivalul de teatru de la Arad se apropia cu pași repezi, iar noi munceam din ce în ce mai mult. Împreună, noi, membrii trupei: Bora Liviu, Făt Cristina, Gaborean Oana, Pașca Ioana Gabriela, Pocol Melissa și Turda Vlad, alături de domnul profesor Nicolae Weisz, am reușit să punem în picioare un spectacol, *Je te fais une scène?*, care se anunța (după premiera din cadrul liceului) a fi unul foarte reușit. Pe parcurs, au apărut și câteva probleme (de sănătate) din partea unor membrii, Făt Cristina fiind înlocuită cu Goci Diana, care la numai 2 zile de repetiție, a reușit să țină piept acestei provocări, reprezentându-și „cu brio” liceul pe imensa scenă din Arad.

Festivalul de teatru licean francofon de la Arad face parte dintr-o rețea de festivaluri de gen din peste 20 de țări. În fiecare an, se organizează un festival al festivalurilor, care reunește cele mai bune producții teatrale în limba franceză din țările din rețea. Anul acesta Festivalul Festivalurilor se va organiza tot la Arad, iar spectacolul nostru a fost desemnat să reprezinte România. La Arad, la sfârșitul lui octombrie, *Je te fais une scène?* s-a bucurat de un succes la care nu ne-am așteptat niciunul dintre noi. Mi-e greu să vă descriu ce am simțit în timpul aplauzelor și ovațiilor care păreau că nu se mai termină.

Următorul festival la care am participat a avut loc la sfârșit de februarie început de martie, la Sorrento, Italia. Cu toții eram bucuroși de posibilitatea de a vizita zona napolitană a Italiei, dar și pentru că urma să ne reîntâlnim cu mulți dintre noii noștri prieteni pe care i-am cunoscut la Arad. După spectacolul din Italia, unde un al doilea succes, o nouă confirmare, ne-a dat o încredere și mai mare în noi, am ajuns la

București unde, cu ocazia Săptămânii Francofoniei, am reprezentat de două ori această piesă, o dată la Teatrul Ion Creangă, în Sala Rapsodia, și încă odată, la Institutul Francez, unde, la invitația Ambasadei Franței, am jucat în prezența Excelenței sale, domnul ambasador Philippe Gustin care, după spectacol, a urcat pe scenă să ne felicite și să stea de vorbă cu noi.

Următoarea reprezentație a avut loc în magazinul Cora Baia Mare, în prezența domnul Thierry Détailleur, director general Cora România, parte a lanțului francez de hipermarket-uri, care ne-a ajutat și și-a propus să ne încurajeze și pe mai departe. În vacanța de Paști, vom mai juca această piesă, la Festival des Festivals, dar și la a XI-a ediție a Festivalului cântecului francofon Chants, sons sur scène.

Fiecare dintre noi am învățat multe lucruri noi din această experiență, ne-am împrietenit cu oameni din celălalte colțuri al lumii, am învățat că nu avem motive pentru niciun fel de complexe de inferioritate în fața nimănui mai ales pentru că am reușit să ridicăm o sală plină în picioare, nu o singură dată.

Oana GABOREAN, XD

„Acta est fabula”, dar sentimente-mi rămân!

Butoiul cu praf și pulbere este o piesă de teatru de origine sărbă. Noi, elevii grupelor de franceză din clasa a X-a E, am fost invitați la spectacol de către domnul profesor Nicolae Weisz.

Când, la clasă, am auzit această informație, am fost interesată, dar aveam un sentiment nedefinit care-mi spunea că nu o să reușesc să ajung însă s-a dovedit a fi fals. În sfârșit, siguranța mea a crescut în momentul în care am ajuns pe lista celor care merg la teatru.

În acea zi, nu am făcut prea multe lucruri după ce am ajuns acasă, ca să fiu relaxată pentru seara ce urma. Ieșind din bloc pe la ora șase, m-a bătut gândul de a suna pe cineva ca să mă întoțescă, dar m-am răzgândit, aparent fără motiv. După câteva minute, nu am regretat deloc decizia. Mă

deplasam încet pe străzile deja luminate, deși abia se asternuse un semiintuneric timid.

Ajunsă la teatru, am discutat diverse banalități cu colegii, pentru a-mi păstra starea de receptivitate artistică ce îmi contura entuziasmul interiorizat.

Pe la șapte și câteva minute, stăteam nerăbdătoare pe scaunul meu și așteptam. Parcă nici n-am simțit începutul spectacolului, el nefiind brusc deloc. Deși domnul profesor ne-a avertizat cu privire la faptul că vom auzi lucruri surprinzătoare și că vom asista la un spectacol extrem de original care urma să ne pună pe gânduri, eu nu aveam aproape niciun fel de așteptări. Trebuie să recunosc însă că am fost oarecum luată prin surprindere încă de la primele scene, făcându-mă să fiu atentă la

mesajul ce se voia a fi transmis de actori.

Pe parcurs, am percepuit aspecte crude ale realității, surprinse într-o formă directă, necenzurată, tocmai pentru a trezi, printre altele, constiința pericolului. Această proiecție a realității m-a făcut să meditez mai mult asupra realității mele.

Cel mai important lucru este faptul că acest prim spectacol de adulți din istoria vietii mele mi-a trezit definitiv pofta de teatru, de care voi tine seama în viitorul apropiat. Teatrul poate varia de la un extraordinar prilej de destindere până la un exercițiu de gândire complex și care se vrea abstractizat.

Bianca STRETE, X E

**PROIECT INTERNAȚIONAL DE PARTENERIAT
ÎNTRE ROMÂNIA-BAIA MARE ȘI FRANȚA
ORTHEZ, 11-22 MAI 2012**

Prezentul proiect de parteneriat s-a derulat în vederea unei colaborări optime pentru promovarea francofoniei și a implicat participarea echipei băimărene la festivalul de teatru PANTOMIMES, în localitatea Orthez din Franța. Elevii de la Colegiul Național Mihai Eminescu au participat cu piesa de teatru Les mamelles de Tiresias, de Guillaume

Apollinaire și cu un colaj de dansuri populare.

Organizatorii români ai proiectului au fost profesorii Simona Ungureanu, Maria Ciomău, asistentul Comenius Pierre-Damien Traverso cu concursul directorilor colegiului, prof. Marius Crăciun și prof. dr. Ileana Vasilescu, iar din partea franceză directorul festivalului, d-l Nicole

Delapparrant.

Elevii participanți la acest proiect, cu vîrstă între 14 și 17 ani au fost: Abrihan Giulia, Ardelean Ioana, Groșan Silvia, Filip Adriana, Mateșan Lavinia, Borota Florina, Băarbulescu Carla, Pustai Roxana, Făt Cristina, Pop Anca Lucia, Chiș Roxana, Coman Amalia Liana și Tătar Emanuela.

Scriitor pentru o zi

Care este cartea care v-a marcat adolescența?

Arsă de vie, cartea scriitoarei arabe Suad este lectura care mi-a marcat definitiv adolescență. Întreaga poveste este scrisă din perspectivă subiectivă, fiind rememorarea cutremurătoare a vieții, morții și învierii eroinei, departe de lumea arabă. Aceasta este una dintre cărțile pe care le citești pe nerăsuflate și te țin cu sufletul la gură, pagină de pagină.

Cu toții cunoaștem în mare situația femeilor din Orient, dar nu m-aș fi gândit că ce scrie acolo, chiar poate fi adevărat. Când un european citește despre faptul că o fată a fost arsă de vie de către cununatul său pentru că și-a dezonorat familia, se cutremură cu siguranță. Se știe că în Orient femeile au cam tot atâtea drepturi ca un animal, dar situația diferă puțin de la o zonă la alta. Ca o regulă generală, lucrurile stau mult mai rău în zona rurală, unde oamenii țin mai mult la tradiție decât la femeile din familie.

Acastă carte-document reprezintă mărturia şocantă a unei fete care s-a născut într-o familie arabă, într-un sat micuț din Cisiordania, unde atrocitățile asupra femeilor reprezintă o cutumă socială. Ea a crescut într-o familie cu șase fete și un singur băiat. Acolo o fată trebuie să fie mărătită pentru a putea merge singură pe stradă. Dacă trece de vîrstă de 14 ani și este încă în casa tatălui, tot satul râde de ea, însă surorile se căsătoresc în ordinea vîrstei. O femeie ce dă naștere unei fete e dezonorată, în schimb dacă naște un băiat devine centrul de interes al satului. În casă este nevoie de maximum două sau trei fete pentru muncă, lucrul câmpului sau îngrijirea animalelor, iar dacă acest număr este depășit, în cele mai multe cazuri mamele își sufocă fetele abia născute. Un băiat este tratat ca un rege, însă „a te naște fată la noi era un blestem”, mărturisește Suad.

Numai printr-un miracol reușește Suad să supraviețuiască. Ajunsă la spital, până și mama ei încearcă să termine lucrul început, dându-i să bea apă otrăvită. Jaqueline, de la Fundația Surgir este cea care intervine. Găsește un corp pe jumătate ars, înțepenit în poziția în care era când i s-a dat foc, un om lăsat să moară, pentru că nici măcar medicii nu se pot amesteca în aceste crime din onoare. Datorită insistențelor lui Jacqueline, Suad este transportată în Elveția, unde pielea capului îi este reconstituită cu ajutorul celei de pe picioare care nu fusese arsă. Azi, Suad nu își poate arăta decât chipul, frumos ce-i drept, însă întregul corp îi este o mare cicatrice. Poartă haine lungi, deși ar fi vrut să aiba libertatea de a își arăta picioarele. Însă a (re)devenit OM, are un soț care o iubește, două fiice și băiatul din cauza

cărui era să moară. Nu își spune numele adevărat și nici nu știm în ce țară de astă. Dacă ar afla că trăiește, părinții (care știu că Suad a murit) ar merge până acolo pentru a duce la bun sfârșit crima.

Îmi doream încă din clasa a 7-a să citesc cartea, dar am citit-o doar în urmă cu aproximativ un an și m-a ajutat să îmi dau seama de drama de a te fi născut femeie în lumea musulmană. Cartea este un roman excepțional, pe parcursul căruia m-am transpus în pielea personajului principal, Tânără care trăiește într-o țară unde nu are prea multe drepturi. La un moment dat, pentru că oile au ajuns înaintea lor acasă, Suad și sora sa mai mică Hannan sunt bătute, iar apoi legate de un stâlp și lăsate să doarmă peste noapte în staful vitelor.

În această operă întâlnesci pasaje cutremurătoare, greu de citit, deși Suad nu a încercat să trezească nici milă, compasiunea lectorilor, ci să ceară ajutorul, prin ca, în numele celoralte femei care sunt prizoniere acestei lumi, a bărbătașilor. Se întâmplă să te oprești din lectură și să te întrebă cât din ce se scrie este adevărat și pe de altă parte, dacă este adevărat, cum pot exista astfel de oameni, cruzi, nemiloși și fără caracter. Teamă, frica, spaimă, nepuntință, tristeția sunt o parte din sentimentele care înconjoară pe tot parcursul vietii femeile și fetele din Orient. Limbajul pe care Suad îl folosește este accesibil, ușor de înțeles, creând un orizont de aşteptare prin numele capitolelor.

Arsă de vie încercarea unei femei arabe de a scăpa o dată pentru totdeauna de trecutul nemilos care o bântuie. Povești sau adevăruri? Realitate sau imagine? Poate că nu vom ști niciodată adevărul gol-goluț ce se află în spatele unei astfel de mărturii. Unii dintre lectori consideră poate că această carte ar fi o jignire adusă lumii arabe, dar marea majoritate credem că este o lecție de viață. „*Sper că această carte va călători prin lume, că va ajunge și prin Cisiordania și că bărbătașii nu o vor arde.*”(Suad)

Mădălină TĂMAȘ, IX B
Profesor îndrumător - Olivia HOSSU

FESTIVAL DE POEZIE Sub semnul lui Orfeu

Se deschid noi orizonturi eminesciene. Orfeu își cântă bucuria vieții împlinite. De câte ori poezia se va întoarce în viața omului și de câte ori omul va simți nevoie să se regăsească pe sine prin ea, cotidianul trăirii se va demonstra veridic, iar viața literară a poetului va reuși să se sustragă conjecturilor literare, oprișunii de curente și orientări culturale, lăsând loc doar cântului orfic.

Sub acest semn în Colegiul Național „Mihai Eminescu” se deschid noi orizonturi culturale, în care creația literară își face resimțită prezența. Pașii anilor anteriori acum sunt mult mai fermi și mai convingători. În acest sens avem cel puțin două argumente:

Suntem la cea de a șaptea ediție a Festivalului Internațional de Poezie, *Palabra en el mundo Cuvânt în Lume* la care elevii Colegiului participă în perioada 19-24 mai. Și în acest an creațiile elevilor noștri vor fi reunite într-o antologie din care vor citi, în perimetru unor spații neconvenționale, tuturor celor care își vor dori să se opreasă alături de ei. Poezia este trăire neconvențională, prin urmare ea sălăsluiște în orice loc în care este lăsată să respire.

Și, tot în acest an, confirmarea talentelor eminesciene a venit tocmai din Italia. Un grup de elevi, coordonați de profesoarele de limba română, *Mirela Ardelean și Monica Cândeală*, au participat, printr-un proiect comun, la Festivalul Internațional de poezie de la Triuggio-Milano. Curajul de a se înscrie într-o competiție, în care să recunoaștem, nu pleau de pe o poziție privilegiată - erau cei mai noi în concurs - a fost de bun augur. Căci *premiul special obținut „Scuola e*

Impresii de la MILANO

Datorită participării la Concursul internațional Tinerii și Poezia, organizat la Triuggio, lângă Milano, în luna iunie a acestui an am avut ocazia de vedea acest colț minunat al Italiei. Călătoria cu avionul, unică experiență în acest sens s-a finalizat la Bergamo, de unde ne-am întrebat spre Arcore, la gazdele noastre foarte primitoare, familia Popescu (Violeta și Gabriel).

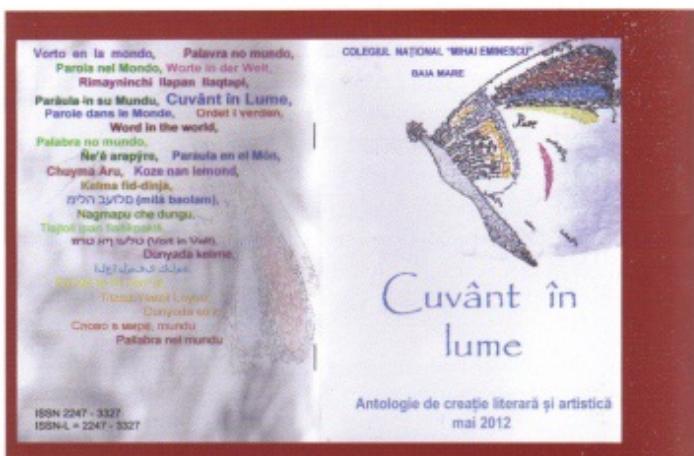
La decernarea premiilor, care a avut loc într-o vilă de epocă la Triuggio, aproape m-au năpădit lacrimile. Mă gândeam la mama, la tata și la fratele meu. A fost un moment frumos și emoționant, ținând cont că eram printre puținii români de acolo, alături de o mulțime de alți concurenți de diferite naționalități.

După patru zile am părăsit această țară nemaipomenită, plină de cultură, dar și de oameni

poesia" confirmă înaltul nivel artistic al proiectului. Și pentru că Orfeu privilegiază spațiul eminescian, o elevă a d-nei profesoare Mirela Ardelean, mai căștigă trei premii la același concurs. Este pentru prima oară în istoria concursului când o elevă căștigă trei premii, ne-a declarat președintele concursului, Alessandro Villa. *Iulia Someșan, elevă în clasa a XI-a F, în final a obținut Premiul doi și medalia de argint a concursului, Premiul Camerei Deputaților din Italia (premiu acordat doar în cazuri excepționale) precum și Premiul pentru cel mai bun autor străin. Atât doamnele profesoare, cât și eleva Iulia Someșan sunt așteptate la Triuggio pe 3 iunie pentru festivitatea de decernare a premiilor.*

Orfeu sărbătorește alături de noi. Să lăsăm muzica poeziei noastre să triumfe!

Prof. Liliana FEDER

diverși, definibilă printr-o mâncare delicioasă și o cafea specială. Pentru mine a fost o oportunitate rară, de care, împinsă puțin de la spate, am fost capabilă să mă bucur.

Iulia SOMEȘAN, XI F

POESIS

Blestem

M-am născut din aşchii
 AND-ul mi-e făcut din spini
 Mi se topesc pe drum celusele
 Îmi cade unghie cu unghie
 peste cenuşă.
 Din oase mi se prelungie măduva în iarba.
 Nu mai simt nimic - nici vânt,
 nici căld, nici frig...nimic!

Coșmar pe cord deschis (Slăbiciune)

Stii, aseară te-am visat: stăteai,
 erai cu bărbia între palme
 Si te uitai în gol spre geam,
 cu gândurile pierdute nu-știu-unde.

te-am strigat, dar nu te-ai întors.
 ce-i drept, te strig și-acum în amorțeala buzelor.
 Tî-am spus multe în surdină, m-am rătăcit
 Si-atunci decid să tac și te blestem:

te blestem să rămâi cu cicatrici pe inimă
 să nu te mai poți ridica din pat
 să putrezești cu capul pe pernă
 să mori ținându-mi imaginea în brațe...

Alt Final

În zadar mintea încearcă
 migaloasa cale
 de a te ști în întregime.

Treci mereu prin fața mea
 mâna se tot întinde a te cuprinde
 dar aerul e cel ce-mi umple pumnii.

Acum, în prag de drum
 încerc să limpezesc tăcerea
 însă privirea ta mă rănește.

Mă tem de tine
 și este firesc.

Oricum clipele vin și
 întotdeauna au obiceiul să plece.

Tu, oare, le vei opri?

Alt nivel

atunci când oamenii mor,
 se duc în pod pentru o vreme
 să-și vadă de-ale lor
 își fac treabă printre nori
 ne povestesc cu lux de amânunte
 cum s-au împiedicat de ultima treaptă
 a scării, pe care dumnezeu intentionat a facut-o
 mai mare
 ca să se mai amuze putin .

Metafore -din inimă I

îmi transpiră inima.
 când stau întinsă
 simt cum imi coboară îmbibată cu apa
 cum se adâncește încet încet
 eu o lăs să coboare chiar și câțiva metri
 și să rămână acolo, la rece.
 mă ridic, îmi văd de ale mele
 iar peste un timp, când mă întorc la locul cu
 pricina
 mi-o pun înapoi în piept
 cu sufletul la gură.

Metafore-din inimă II

trăiesc pe fundul mării
 locuiesc închis într-un geamantan
 aici îmi amintesc să mă fi născut
 să fi trăit dîntotdeauna.
 situația devine din ce în ce mai dramatică,
 deoarece cresc în înălțime și-n volum.
 de la o vreme pot locui în acest geamantan
 doar cu brațele pe lângă piept
 și cu genunchii îndoiați.
 cred că la un moment dat o să mă enervez
 și-o să plec acasă.

Iuliu SOMEȘAN, XI F

Pagini pentru hispanici

El mundo de Mafalda

Yo me he enterado de Mafalda en una clase de español y después he buscado informaciones en Internet. Encontré unas tiras suyas y me fascinó la inteligencia con la que ha sido creada. Ojalá hubiera niños como ella al mundo real también.

Pero ?Quién es Mafalda? Mafalda es la protagonista, la que da el nombre al cómic creado por el historietista Quino . Ella, a pesar de su edad, está preocupada por la humanidad y la paz mundial, y se rebela contra el mundo conducido por sus mayores.

Mafalda tiene 6 años y se preocupa excesivamente por todo lo que acontece en el mundo escuchando día a día las malas noticias de la radio o de la televisión, pero siempre con la esperanza de que algún día todo se arregle y se consiga la paz mundial.

Como todo niño odia la sopa lo que provocara ciertas discusiones con su madre. Su primer amigo fue Felipe,

pero pronto se unirán los demás, Susanita , Miguelito, Guille, Libertad, Manolito. Personajes importantes son también su madre y su padre.

Mafalda es la niña más inteligente de la que he oído. Para su edad sabe muchas cosas. Sabe utilizar el sarcasmo para hacer las personas sentirse bajo su nivel. Es una niña especial, por su talento de decir y pensar las cosas.

Esta niña es el ejemplo perfecto para demostrar que no importa el aspecto exterior, sino el interior y la inteligencia con la que has nacido. Mafalda no es bonita, no tiene nada de una chica de nuestros días, es una simple niña con una larga sonrisa que nos enseña como tratar a los adultos que no saben nada.

Las tiras de Mafalda se han traducido en varios idiomas, hay calendarios, libros que encantan cada año al público lector.

!Os invito a descubrir el mundo de Mafalda! A continuación podéis leer unas tiras.

Tiras de Mafalda:

La primera tira: el 29 del septiembre del 1994

La sopa:

Ramona POP, XII C

Mi error

Corrí a través de un jardín
¿Quién hizo que me atraparan?
Yo no podía contestar al móvil
del cojín
Porque me rompí la pierna.
Aquí hay un gran error,
No puedo ir a pasear.
Esta lección me enseñó
Estar atenta sin parar

Monica HOZAN, XI C

Curiosidades sobre España

? Durante el siglo 16, España fue uno de los imperios más poderosos del mundo.

? España se compone de 17 comunidades autónomas.

? El himno nacional español se llama La Marcha Real y no tiene versos.

? España es el tercer país más grande de Europa (después de Francia y Ucrania).

? España tiene más de 8.000 kilómetros de playas.

? No hay hadas de los dientes en España. En cambio, hay un ratón de los dientes llamado Ratoncito Pérez.

? España es líder mundial en transplantes y donaciones de órganos.

? La primera película sonora fue en español. (protagonizada por Conchita Piquer)

? La radio fue un invento español.

? El primer submarino eléctrico fue un invento español.

? El coctel molotov fue un invento español.

? El chupa-chups fue un invento español.

? El cigarrillo fue un invento español.

? España es el segundo exportador de vinos del mundo.

? España es el segundo país con más bares por habitante.

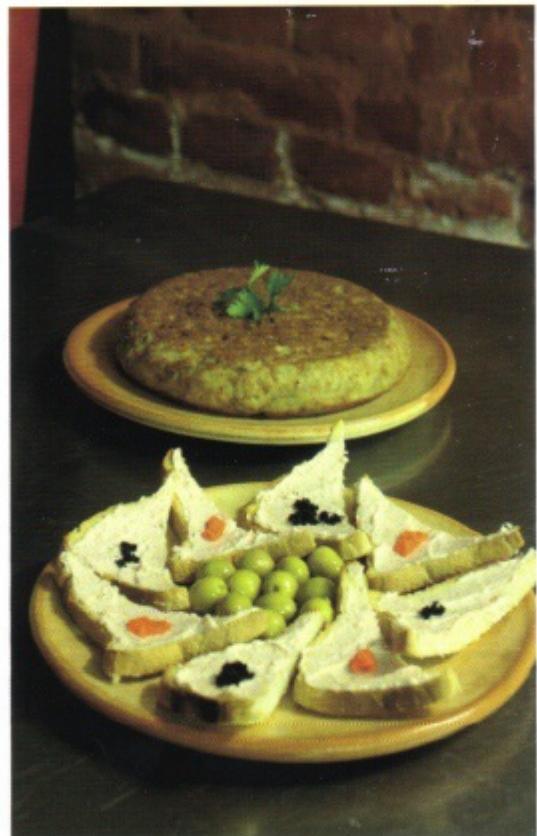
? El segundo telescopio más grande del mundo es español

? Es absolutamente normal tirar cosas al suelo en el interior de los bares. La mayoría de las veces un suelo sucio significa un buen bar.

? España tiene la mayor guerra de tomates del mundo, La Tomatina, celebrada anualmente en un pueblo de Valencia.

? La comida es importante en España y suele ser un tópico en la conversación. Además, los españoles suelen pasear después de las comidas para favorecer la digestión.

? El matrimonio entre personas del mismo sexo es legal

desde el 3 de Julio de 2005.

? España es el principal productor de aceite de oliva con el 44% de toda la producción mundial. Produce más del doble de Italia y cuatro veces más que Grecia.

? Ir de fiesta antes de las 12 de la noche es pronto; los españoles empiezan la fiesta nocturna entre las 12:30 y las 2:00.

? Cuando te presentan a alguien, es costumbre darle un beso en cada mejilla.

Miruna ERYAZ , XIC

Pagină pentru germanofili

Die Deutscholympiade

Viel lernen das ist klar! Aber danach kommt die Belohnung. Und du musst wieder sehr viel lernen... aber du hast auch Spaß. Und du lernst neue Menschen kennen, Schüler mit denselben Neigungen wie du, und du lachst, und du unterhältst dich. Das ist die Olympiade.

Für mich ist die Deutsche Olympiade jetzt etwas Natürliches, ein Teil des Schuljahres. Und das nur weil ich in der 9. Klasse etwas Glück hatte. Ich war nicht sehr entschieden, ob ich teilnehmen will oder nicht, aber danach dachte ich „Was hab' ich zu verlieren?“ Ich hatte meine bisherigen Kenntnisse, also ich musste nur ein bisschen wiederholen. Es war eine sehr große Überraschung einige Tage später, als meine Deutschlehrerin mich erkundigte, dass ich die Schulphase bestanden habe, und soll jetzt an der Kreisphase teilnehmen.

Und von hier an begann ich immer mehr zu lernen. Ich dachte, wie wäre es, wenn ich es bis an die

Komm zurück

Komm zurück...
Sag ihm, ich vermisste ihn...
Sag ihm, ich liebe ihn noch...
Sag ihm, es geht mich nicht an, ob er es verfehlt hat...
Sag ihm, ich verzeihe ihm...

Oh, ich vermisste dich so sehr...
Ich kann mein Leben ohne dich nicht vorstellen...
Ich weiß, dass du mich nicht vergessen hast...
Ich weiß, dass du es bereust...
Komm zurück...

Kinga LAKAB, XI E

Landedphase bringen wurde. Aber natürlich, die anderen waren auch gut. Alle Schüler, die zur Olympiade gehen sind gut. Aber Glück und Wissenhaft haben mich bis zur Landesphase gebracht. Und hier sollte ich das Beste geben.

Im ersten Jahr war ich sehr begeistert, weil es für mich etwas Neues war. Die Olympiade fand in Gura Humorului statt, also in der wunderschönen Bukowina. Es war eine Woche die alles hatte. Prüfungen, Ausflüge, Projekte, Teamarbeit, neue Freunde, und am Ende das „Auf Wiedersehen“ sagen, weil ich viele von ihnen auch im zweiten Jahr getroffen habe.

In der 10. Klasse, in 2011, hatte ich eine Überraschung, als ich über die Ergebnisse der Landesphase erfahren wollte. Es würde in Baia Mare

stattfinden, also ich sollte die Stadt nicht verlassen. Einerseits war es für mich nicht so gut, weil ich auf etwas Neues und Interessantes gehofft hatte. Aber andererseits war ich zu Hause, und wenn ich etwas brauchte, war es kein Problem.

Die Deutscholympiade dauert eine Woche. Am ersten Abend beginnt es mit der Eröffnungsfestivität, wo uns das Programm gegeben wird. Am zweiten Tag sind die Prüfungen, Schreiben, Leseverstehen und Horverstehen. Am nächsten Tag ist ein Ausflug, wo man die Gelegenheit hat, die Umgebungen der Stadt zu besuchen. Dieses Jahr besuchten wir das historische Maramures, das Frohliche Friedhof, das Barsana Kloster und andere nette Plätze. Der Ausflug hatte viel Spaß gemacht. Aber danach begann wieder die Arbeit, weil während der Olympiade gibt es etwas, die man „Rucksackbibliothek“ nennt. Hier bekommt man ein Buch, das man lesen soll, und zusammen mit 6 Teamkollegen von anderen Kreisen davon ein Theaterstück und ein Plakat macht. Du hast 3 Tage alles vorzubereiten, und dann gibt es ein Tag, wenn eine Kommission die Stücke bewertet, und gibt Noten. Die besten 3 Mannschaften werden einen Preis erhalten. Alles endet mit der Abschlussfestivität.

Es ist wirklich eine einzigartige Erfahrung, die man nicht verpassen sollte. Wenn ihr ein bisschen in eure Kenntnisse vertraut, und den Willen habt, mehr zu lernen., kostet es nichts, und ihr habt nur zu gewinnen. Also, geht los!

Teodora HERȚANU, XI E

Der Winter kommt

Bald kommt der Winter,
Mit seinem kalten Wind.
Bald kommt der Winter,
Es freut jedes Kind.

Es bringt viel Schnee,
An den langsamem See.
Und auch in den Wald,
Der Winter kommt bald.

Ester BOIER, X D

Pagină coordonată de prof. Gabriela POP

Pagină pentru francofoni

Découvertes faites par des Français, devenues aujourd'hui indispensables pour notre vie

- Le docteur Merry Delbost, médecin en chef de la prison de la Bonne Nouvelle de Rouen, est celui qui a inventé la douche, vers 1872, pour permettre aux détenus d'avoir une meilleure hygiène corporelle.
- Le premier ascenseur connu a été construit sous le règne de Louis XIV, à Versailles, en 1703, et il était utilisé exclusivement par le roi.
- En 1802, le pharmacien français F.A. Descroisilles a inventé la cafétéria, qui s'appelait au début « caféolette ».
- La circulation sur le côté droit de la route en Europe a été imposée en 1807, par Napoléon I.
- 1901 - pour la première fois une voiture est utilisée par des voleurs, qui se sont enfuis de l'endroit où il avaient cambriolé une banque.
- Le physicien Georges Claude invente la lumière de néon.
- 1907 - le Français Paul Cornu projette le premier hélicoptère, avec lequel il réussit à voler pour quelques secondes.
- La photographie en couleurs a été inventée par les fils du Français Antoine Lumière : Auguste et Louis Lumière.

Sorina BERINDAN, X F

L'hiver

L'hiver, la reine de la neige
L'amie des enfants,
Leur apporte du bonheur et de la joie .

Elle est arrivée et bientôt
Les nuages ont commencé à tamiser
De petites étoiles argentées.
Et des abeilles toutes blanches
Ont commencé à essaimer.

Des flocons moelleux, en coton,
Tombent, tombent, lentement,
Et là neige couvre la terre
Comme un gros manteau blanc.

De froides parures sur les branches nues
Décorent le paysage muet...
Des fleurs de glace ornent les fenêtres,
C'est le cadeau que la reine nous a apporté.

Tania VĂDEAN, X F

Prolang – pour les langues

Au Lycée National « Mihai Eminescu » de Baia Mare les élèves bénéficient, depuis le début de l'année scolaire 2009, d'un laboratoire très moderne destiné à l'apprentissage des langues étrangères – le laboratoire phonétique Prolang. C'est le deuxième de ce type dans notre département. Destiné à toute langue enseignée dans notre lycée – français, anglais, italien, espagnol, allemand – ce laboratoire permet la communication entre le professeur et les élèves, entre les élèves entre eux, l'appellation du professeur par les élèves, tout comme l'audition de documents sonores, le visionnement de documents vidéo (des films et tout autre type d'enregistrement vidéo) ; il permet aussi de faire enregistrer les voix des élèves pour que ceux-ci aient un feed-back immédiat de leur travail. Le tableau interactif permet l'utilisation du programme Prolang – très semblable au traitement de textes sur ordinateur – en même temps que l'emploi de fiches de travail individuel et de divers autres projets pédagogiques.

Le laboratoire Prolang du lycée « Mihai Eminescu » est ouvert à 29 élèves. L'idée est née lorsque deux professeurs du lycée – Mme. Rodica Mone, professeur de français, et Mme. Flavia Costin, professeur d'anglais, ont participé à un séminaire de présentation des laboratoires phonétiques, au lycée de Targu Lapus, organisé par l'équipe de Quartz Matrix S.A. de Iasi.

Comme on le sait très bien, la communication dans une langue étrangère s'appuie sur des habiletés de compréhension, d'expression et d'interprétation orales et écrites : c'est justement ce que ce laboratoire facilite d'ailleurs. Et si la lecture et la production écrite sont peut-être moins favorisées par ce système, l'écoute et la production – l'interaction orale représentent sans doute le point fort de cette démarche. En plus, la nouvelle formule de déroulement de l'examen de baccalauréat vise l'évaluation de toutes les quatre compétences linguistiques.

Personnellement, j'ai une expérience assez modeste en ce qui concerne le travail dans cet espace tout à fait différent de notre lycée, mais je peux déjà confirmer avec conviction que toutes les activités que j'y ai déroulées avec mes élèves ont été plus animées que celles classiques, disons, dans la salle de classe habituelle, la craie à la main. Je dois reconnaître que parfois mes élèves m'ont sauvée des embarras techniques qui m'arrivaient de temps en temps, pour leur amusement ! Vous comprenez, n'est-ce pas ?, qu'il ne faut avoir que des compétences digitales minimales pour que tout enseignant se débrouille et déroule dans des conditions correctes une activité réussie dans ce laboratoire.

Prof. Rodica MONE

EXAMENE

Colegiul Național „Mihai Eminescu” **Centru de pregătire și testare Cambridge**

Începând cu data de 28.10.2010, când a avut loc cursul de pregătire a cadrelor didactice în vederea organizării examenelor Cambridge, Colegiul Național „Mihai Eminescu” îndeplinește și rolul de centru de examinare Cambridge acreditat de British Council.

Parteneriatul nostru cu British Council vine în sprijinul tuturor acelora care au nevoie de o recunoaștere a nivelului de limbă engleză pe care îl au. Cursurile organize de profesorii noștri se adresează atât elevilor care doresc să studieze în străinătate cât și acelora care intenționează să își găsească un loc de muncă în afara granițelor. Prin competența cadrelor didactice, Colegiul Național „Mihai Eminescu” oferă posibilitatea obținerii acestor valoroase certificate de competență lingvistică emise pe viață de Cambridge ESOL Marea Britanie, chiar aici în Baia Mare, minimalizând astfel costurile care, până acum, puteau fi un impediment în vederea obținerii lor.

Trebuie menționat, de asemenea, și faptul că nivelele PET (B1), FCE (B2), CAE (C1) și CPE (C2) sunt recunoscute de Ministerul Educației Cercetării Tineretului și Sportului și pot înlocui examenul de competențe lingvistice pe care fiecare elev trebuie să îl susțină la sfârșitul liceului, sporind însă valoarea acestuia prin recunoașterea internațională a certificatelor emise.

Primul examen desfășurat în cadrul Colegiul Național „Mihai Eminescu” a avut loc în luna martie 2011. Beneficiind de ajutorul unui Supervisor trimis de British Council și de experiența unui Test Administrator care a mai avut ocazia să organizeze acest tip de examen, cadrele didactice ale colegiului vă asigură de seriozitatea cu care acest examen se desfășoară.

SUCCES!

Prof. Andrea ARDELEAN

Ce presupune examenul Cambridge?

Examenul Cambridge reprezintă în primul rând experiență. Fiind o testare la un alt nivel, diferit de cel din scoală, bineîntele că și așteptările sunt mai mari. Pentru că acesta are un sistem de evaluare complex este nevoie și de o pregătire pe măsură, dar aceasta se compensează cu viitorul rezultat care este foarte folositor. Certificatul obținut are valabilitate nelimitată și constituie un mare avantaj.

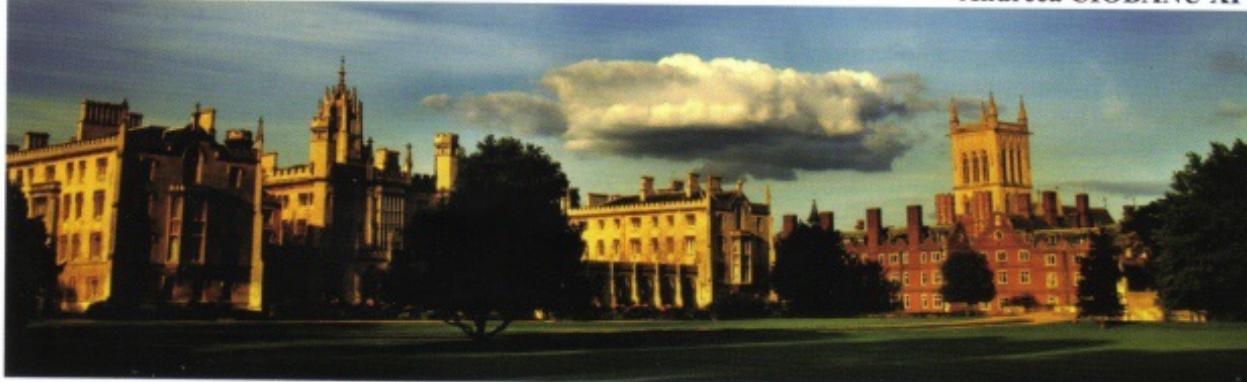
Organizarea este una foare strictă. La probele scrise, când intram în sală după pauză eram controlată din nou, iar regulamentul era și el prelucrat de fiecare dată. Instrumentele de scris sunt puse la dispozitie de către centrul de examen. La final, când timpul alocat expira ne erau colectate lucrările de către un supraveghetor. Acel final era ora exactă stabilită, nici o secundă în plus sau în minus și nu exagerez când spun acest lucru.

Probele scrise, fiind una după alta, sunt foarte solicitante, mai ales că pauzele dintre ele sunt foarte scurte. Personal, pot să spun că probele scrise m-au solicitat mult mai puțin din punct de vedere emotional, spre deosebire de proba orală, unde ai contact direct cu examinatorul. Si aici fiecare probă are timpul ei exact, iar dacă se întâmplă să nu te încadrezi este foarte elegant opriți, chiar dacă te află la mijlocul unui dialog, spre exemplu.

Întrucât acest examen aduce multe oportunități pentru viitor, ar fi mult mai accesibil dacă s-ar derula și în cadrul colegiului nostru, pentru a nu mai fi nevoie de deplasări în alte orașe, spre exemplu Cluj, unde am dat și eu, mai ales că examenul se desfășoară pe durata a două zile, iar cele două zile pot fi în două săptămâni diferite.

În concluzie, rigurozitatea este cuvântul care predomină în acest examen. Nu este o evaluare usoară, dar odată trecută este foarte utilă într-o lume în care limba engleză a devenit o necesitate.

Andreea CIOBANU XI-C

Jurnal italian

File de jurnal: 1 decembrie 2011 Milano, Italia

Suntem cu toții emoționați; îmi privesc colegii îmbrăcați în costume populare. Ca să îmi dău curaj, mă uit la doamnele profesoare, îmbrăcate și ele în străie populare, sunt frumoase. Știu că acea frumusețe e născută din iubire, din iubirea și mândria de a fi român. E o frumusețe profundă și tainică.

Ne îndreptăm spre Centrul Cultural Italo-Român din Milano, unde vom susține un mic spectacol cu ocazia Zilei Naționale a României.

Am coborât din autocar. Puțin speriați, dar în același timp foarte mândri. O pereche de italieni ne opresc pe stradă întrebându-ne încotro ne îndreptăm îmbrăcați aşa, și ce anume se întâmplă. În acel moment am înțeles mirarea și uimirea italienilor când l-or fi găsit pe al nostru "badea Cârțan" dormind lângă columnă. E plăcut acest sentiment al apartenenței la o cultură, la o glorie, la un popor. Simt românește, dar vorbesc și răspund trecătorilor curioși în limba italiană. Colegii mei la rândul lor, fără trac, vorbesc limba engleză sau franceză. Până la urmă suntem "eminescieni", și e plăcut.

Intrarea în Centru a fost sfioasă. Dintr-o dată am simțit privirile românilor și ale oaspeților italieni prezenți atât deasupra noastră. Încă o dată ne-am simțit stârjeniți, timizi, sperând în adâncul sufletelor noastre să le stârnim amintiri despre casă, despre România lor și a noastră. Seara a stat sub semnul unei punți de legătură dintre cultura română și cea italiană, dar și sub sceptrul unui eveniment istoric: 150 de ani de la unirea Italiei - 1 decembrie ziua României Mari.

Uitând-mă în jurul meu mi-am amintit ceea ce bunicul îmi povestise: "Italia de azi a fost înfăptuită de tinerii Cavour, Mazzini și Garibaldi, aveau 25-26 de ani, și visau să redea Italia tuturor italienilor, indiferent de dialectul pe care îl vorbeau. Astfel că în doar doi ani, din primăvara lui 1859 și până în 1861, s-a născut o nouă națiune care a unit cele sapte State peninsulare. Orgolii politice stinse, sentimentul patriotic puternic reinviat, dorința unificării sub un singur steag, unitatea poporului alături de oamenii de cultură de atunci, toate acestea l-au ajutat pe Garibaldi să înfăptuiască "il Risorgimento" adică "Renașterea" "Unirea" Italiei. Tot în acea seară mi-am amintit de forța cu care îmi bătea inima atunci când profesoara de istorie din școală generală ne-a dus la Alba Iulia pe 1 decembrie. Fluturam tricolorul românesc și îmi doream ca toată lumea să mă vadă. Acum inima îmi bătea cu aceeași intensitate, doar că le cântam românilor și italienilor din sală colinzelile strămoșești ale neamului nostru. Unii au cântat cu noi, alții ne priveau împietriți. M-am întrebat de ce: oare nu

întelegeau mesajul colinzelilor? Să fi fost de vină dorul de casă? Sau să fi uitat de unde veneau?...

Spectacolul a luat sfârșit. Aplauze, reflectoare puternice, zâmbete, priviri ascuțite... Ne-am simțit ușurați. Se terminase. Emoțiile au dispărut ca prin farmec. Dintr-o dată privirea mi-a căzut pe cele două steaguri: tricolorul românesc și steagul tricolor al Italiei. Instantaneu s-a conturat o întrebare ce semănă cu cea din copilărie, o întrebare pe care mi-o puneau unele cunoștințe ale părinților mei: "Pe cine iubești mai mult? Pe mama sau pe tata?" doar că acum întrebarea mea sună astfel: "Care din cele două steaguri îți place mai mult?" Tot singur mi-am răspuns, fără să stau prea mult pe gânduri: "Dar e stupid să răspund la o astfel de întrebare. Le iubesc deopotrivă pe amândouă." Ar fi deajuns să cânt o strofă din imnul celor două țări, și atunci m-ați înțelege. Amândouă transmit același mesaj. Ele sună așa:

*„Deșteaptă-te române/ Din somnul cel de moarte/
În care te-adânciră, barbarii de tirani/ barbarii de
tirani.//Acum ori niciodată croiește-ți altă soartă/ La
care să se-nchine/ Si cruzii tăi dușmani/Si cruzii tăi
dușmani.” (Deșteaptă-te române, Versuri Andrei
Mureșanu, patriot ardelean pașoptist, 1948)*

*“Fratelli d’Italia /L’Italia s’è desta, /Dell’elmo di
Scipio /S’è cinta la testa. /Dov’è la Vittoria? /Le porga
la chioma, /Ché schiava di Roma /Iddio la creò.
/Stringiamoci a corte /Siam’ pronti alla morte /L’Italia
chiamò.” (Inno, versuri Gofredo Mamelli, Tânăr
patriot italian piemontez, imnul a fost scris în 1847,
apoi preluat de Mazzini, iar compozitorul Novara îl va
pune pe muzică proclamându-l imnul italienilor lui
Garibaldi. Ulterior a fost consacrat ca imn oficial al
Italiei moderne. (Traducere: „Frați din întreaga
Italie/ Italia se desteaptă/ Cu coiful lui Scipione/ Iși
înfășoară capul/ Unde este Victoria?/ Cu coama în
vânt/ Ea este sclava Romei/ Dumnezeu a creat-o/ Să
ne strângem cohortele/ Suntem gata pentru jertfă/
Italia ne cheamă.”)*

Mihai Renner RAVAGNAN, X E

Tărâmul S.C.A.N

A fost o dată ca niciodată un ținut într-un nord de lume, încă nestrăbut de picior omenesc, numit tărâmul SCAN. Se spune că peste ținutul acesta domnea un cavaler cu sânge albastru, care în loc de sabie purta la cingătoare o baghetă de sticlă cu care învârtea în poțiunile făcătoare de minuni. Cavalerul albastru era însoțit de o domniță frumoasă care își învăța curtenii că în viață un om poate avea totul, neavând nimic, și nimic, având totul.

În vara anului de grație 2011, încercând să facă ceva nemaivăzut și nemaifăcut, cavalerul și domnița noastră au scos din poțiunea fermecată 51 de curteni, care sub stăpânirea lor și a gărzilor acestora au început să trebăluască prin cetate, iar cavalerul și domnița pe zi ce trecea erau tot mai mândri de curtenii lor. Aceștia erau harnici și dornici să învețe mereu lucruri noi.

Pentru a fi curteni adevărați ai acestei cetăți au trebuit să poarte îndelungi războaie cu tot felul de monștri și balauri, din care doar cei vrednici reușeau să scape folosindu-se de teste și pixuri. Cei nevrednici erau aruncați în abis. Toate acestea se petreceau într-o mândră cetate condusă de un brav guvernator. Noi, curtenii cetății avem reguli stricte, impuse de împăratul Șoitu, din tărâmul Iașului cel învecit. În fiecare zi de muncă trebuie să purtăm costume specifice acelei cetăți, iar munca de dimineață și până seara este obligatorie și câteodată istovitoare. Dar în cetate nu e numai muncă. Cavalerul albastru, domnița, guvernatorul cetății și responsabilității-cu-dezvoltarea-inteligentei-verbale au pregătit pentru curtenii lor serbări, baluri și, din când în când, câte o ieșire din cetate pentru a le arăta întregul ținut SCAN. Cu timpul, pe cei 51 a început să-i lege o frăție adevărată. Au numit-o clasa F și clasa H, iar îndemnul de luptă al acestora era „Cartea-n toate!”. Și-au pus platoșe cu acest însemn și s-au pregătit de luptă. Știau că aceasta va fi lungă, va dura ceva ani dar domnița, cavalerul și împăratul din răsărit le promiseseră că o să-i ajute să câștige, așa că nu trecea o zi fără ca acești tineri să nu muncească ceva, să nu învețe ceva, să nu creeze ceva. Toți știau că toate acestea le vor folosi în viitor, când aveau să devină cavaleri și domnite, și la rândul lor să învețe alți curteni, așa cum au fost îndrumați și ei.

Nu știau când și ce va fi în viitor, dar un lucru știau cu siguranță, acela că le vor fi recunoscători împăratului, cavalerului și domniței pentru că i-au învățat și le-au dat posibilitatea să trăiască o existență la care nu s-au gândit niciodată. Și-am încălecat pe-o glastră și v-am spus povestea noastră.

În rolurile principale

Curtenii: elevii din proiectul SCAN - clasele IX F și IX H din cetatea C.N. „Mihai Eminescu” Baia Mare

Împăratul: prof. univ. dr. Laurențiu Șoitu - Universitatea Al. I. Cuza Iași

Guvernatorul cetății: prof. Marius Crăciun

Cavalerul albastru: prof. Ionel Bud

Domnița: prof. psih. Steliană Pop.

Responsabilitățile-cu-dezvoltarea-inteligentei-verbale: prof. Mirela Ardelean și Monica Dana Cândea

Trăiri din tărâmul SCAN

Ştii senzația pe care o ai atunci cand te avântă într-o aventură?

Țin să vă spun că acest lucru l-am simțit și eu când am avut onoarea de a intra în acest Colegiu.

Total a început atunci când am zărit chipul femeii care urma să-mi devină dirigintă sau, pot să spun, chiar o a doua mamă. Liceul avea un aer aparte, cu o notă de eleganță, puțin austera. Pereții, pe care erau spânzurate diferite tablouri, te încântau. Razele Soarelui pătrundeau printre jaluzelele abia întărescute, căzute parcă de pe un portativ cu note de speranță. Am zâmbit palid, deoarece știam că o nouă aventură care probabil va lasa urme, mă aşteaptă.

Nesiguranța și-a croit cale printre șoaptele abia rostite, neștiind dacă alegerea mea de a veni la acest liceu a fost una bună. Am renunțat însă la îndoielii o dată cu trecerea timpului, pentru că am înțeles că viața ne pregătește fiecăruia o surpriză, dar și datorită faptului că am niste profesori înțelegători, care vorbesc pe limba noastră, a elevilor.

Acest liceu m-a făcut să văd că am nevoie de un caracter solid pentru a reuși să parcurg prezenta etapă a vieții mele, adolescența, care spre disperarea mea, este una lungă și dificilă. Acum zâmbesc senin, deoarece am reușit să-mi creez un motto care îmi reflectă în totalitate existența și personalitatea: în mintea mea pot fi orice din ceea ce-mi doresc, iar acum aleg să fiu o persoană căt mai aproape de perfecțiune!

Alexandra TALOȘ, IX H

ANCHETĂ

TINERII ȘI SPIRITUL CIVIC

1. Ce înțelegi prin implicare / spirit civic?

În ceea ce mă privește implicarea, respectiv spiritul civic se referă la atitudinea noastră în calitate de cetăteni ai acestei țări sau, de ce nu, ca locuitori ai acestei planete, și la măsurile pe care le luam pentru buna funcționare a societății din care facem parte și pentru dezvoltarea acestaia.

(**Tarba Sorina, XI-a C**)

În opinia mea, spiritul civic presupune în primul rând conștientizarea mediului în care trăiești, a necesităților din cadrul acestuia. Odată conturată această viziune urmează luarea de atitudine, exprimarea unui punct de vedere, aducerea unei contribuții personale în scopul îmbunățățirii unei anumite situații. (**Andreea Ciobanu, XI-a C**)

Spiritul civic constă în respectarea legilor și în a face tot ceea ce stă în puterea unei persoane de a contribui la buna funcționare a societății. (**Iulia Ciuban, XI-a C**)

Pentru mine, spiritul civic reprezintă dorința de a fi implicat în activitățile sociale, de a face parte în mod activ dintr-un grup sau dintr-o comunitate, în asa fel încât aceste activități să aducă un beneficiu grupului sau comunității.

(**Cristina Pocol, XI-a C**)

2. Care este viziunea ta despre viitorul politic și social al României?

Îmi este foarte greu să mă pronunț în legătură cu acest aspect, dar, luând în considerare situația politico-socială actuală și precedentă a României, aş da dovedă de un optimism exagerat, chiar nefondat dacă aş afirma că ne aflăm pe drumul cel bun spre statutul binemeritat de țară în curs de dezvoltare, membră UE și viitoare integrantă a Spațiului Schengen. În opinia mea doar o conducere competentă și un popor

bine educat și informat pot readuce țara pe linia de plutire, un proces care, cu siguranță, va dura. (**Sorina**)

Probabil că în România ar fi nevoie de reforme profunde, atât în domeniul social, cât și în cel politic, întrucât cele două la un anumit punct se interesectează. Aș dori să vad o politică mult mai orientată spre cetățean în adevăratul sens al cuvântului și o Românie în care discrepanțele dintre clasele sociale nu mai sunt atât de mari. (**Andreea**)

Consider că sistemul politic din România nu este tocmai ceea ce cetățenii români își doresc. Nu sunt mulțumiți de guvernul actual, de politicieni, de oamenii influenți care nu gestionează corect puterea. Totuși, sper că lucrurile se vor schimba, iar oamenii care sunt acum la putere vor fi înlocuiți cu tinerele speranțe ale țării care vor schimba România așa cum ne dorim. (**Iulia**)

Nu pot afirma că am o viziune prea clară asupra viitorului politic al Romaniei deoarece scena politică pare să fie într-o permanentă schimbare și, din nefericire, degradare, dar sper că atât pe plan politic cât și social o să înceapă să se afirme tinerii care au idei inovative și pot face țara să prospere.

(**Cristina**)

3. Consideri că participarea la vot a fiecărui cetățean este o formă de implicare civică?

Bineînțeles. Prin participarea la vot fiecare cetățean arată că îi pasă de ceea ce se întâmplă în jurul lui și dă dovedă de responsabilitate. Aici mă refer la toți cei care nu votează în ideea că votul lor nu poate schimba ceva, ori că pur și simplu nu găsesc o persoană care să le reprezinte cu adevărat interesele. Cred că nouă, românilor ne lipsește spiritul civic sau puterea de a ne asuma răspunderea. Este mult mai ușor să ne lamentăm de ceea ce se întâmplă în jurul nostru decât să încercăm să schimbăm ceva. Și da, poți schimba ceva și prin acel vot, fiindcă orice persoană realistă observă că nu o să existe niciodată acel reprezentant

dezinteresat al tuturor, dar că, totusi, există unul ale cărui interese nu te încurcă atât de mult sau nu fac ca situația să ia o turnură și mai rea. Oricum caracteristica de bază a poporului român, și anume pasivitatea, îi împiedică pe mulți să realizeze acest lucru.

(**Sorina**)

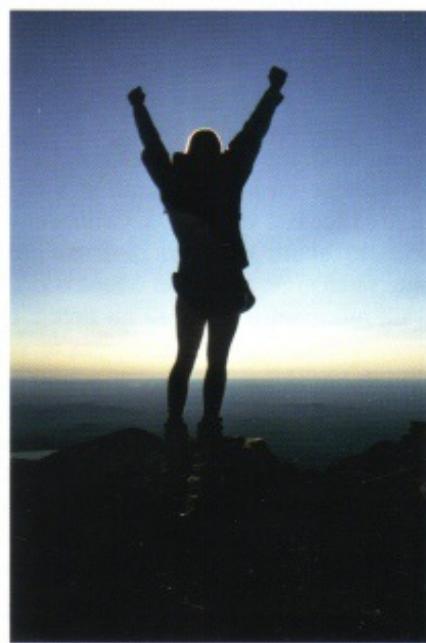
Participarea la vot demonstrează faptul că există interes pentru modul în care este condusă țara atât la nivel macro cât și la nivel micro. După cum spuneam mai sus, reprezintă o luare de atitudine pentru asigurarea faptului că valorile și doleanțele tale ca persoană sunt reprezentate în mod potrivit. (**Andreea**)

Da, deoarece în acest fel cetățenii pot să-și exprime libera alegere.

(**Iulia**)

Ar putea fi considerată o formă de implicare civică, deoarece, în acest fel, fiecare persoană participă în mod activ la alegerea conducătorului pe care îl consideră cel mai potrivit. Oamenii ar trebui să înțeleagă că participarea la vot este un lucru important, deoarece mulți nu profită de această șansă pe care o au și consideră că nu are nici o importanță.

(**Cristina**)

SPORT & DIVERTISMENT

O rivalitate benefică

Cu toate că odată cu trecerea anilor obiceurile din rândul elevilor se schimbă (în bine sau în rău), un lucru însă a rămas întipărit în personalitatea și conduita majorității: spiritul de competiție.

Pe lângă studiul Tabelului lui Mendeleev sau al viziunii despre lume în Luceafărul lui M. Eminescu, elevii mai sunt implicați și în câteva activități extrașcolare. Una dintre cele mai populare în rândul liceenilor este clasicul campionat de fotbal între clase.

La fel ca mine, o mulțime de liceeni dormici de mișcare și sport, așteaptă an de an cu sufletul la gură fluierul de start al acestei competiții. Echipele sunt selectate din timp, glumele și răutățiile colegiale făcându-și imediat simțită prezența între taberele adverse. Odată cu apropierea campionatului, participanții (fie ei băieți sau fete) intră parcă într-o stare unică, concentrându-se în perioada respectivă în special pe pregătirea fizică.

Sentimentul sublim care apare atunci când realizezi că mulțimea de liceeni strânsă în jurul terenu lui de joc îți apreciază și totodată, îți aplaudă reușita este inexprimabil. În al doilea rând, un alt aspect important al acestei competiții îmbunătățirea relațiilor de socializare și a comunicării.

Rivalitatea, determinarea și ambiția din timpul meciurilor, aduce competiția nu de puține ori la un nivel ridicat, câteodată chiar superior echipelor profesioniste, în care fotbalisti cu buzunarele de mult umplute, nu mai prezintă nici o motivație (jocul în sine fiind lipsit de orice fărâmă de spectacol și respect față de spectator). Așa cum multă lume susține că „fotbalul s-a născut în curtea școlii”, tot așa pot afirma că în competiții de acest fel încă se mai păstrază, din

fericire, adevăratul spirit de competiție.

În final, pot să spun în calitate de elev al acestui colegiu național, că, dacă pe viitor se va întâmpla să-mi lipsească ceva din mult îndrăgiții ani de liceu, cu siguranță vor fi meciurile de fotbal între clase.

Absolventului eminescian îi vor lipsi...

... momentele în care realiza că nu are uniformă și trebuie să găsească imediat o scuză căt de cât plauzibilă („-s-a stricat mașina de spălat”, „mi-a intrat cămașa la apă”, „sunt în doliu după străbunica” etc.)

... aerul „proaspăt” de nicotină din spatele sălii de sport sau fețele speriate ale bobocilor în primele zile de școală

... încercările de a-i duce de nas pe portarii colegiului nostru, nea' Nicu sau nea' Valer, pentru a putea ieși cu succes la o cafea în timpul orelor de curs

... glumele sau ironiile domnilor profesori Tiplea sau Ilieș

... calculatoarele de „ultimă generație” din sala destinate orelor de informatică (TIC)

... evenimentele organizate în sala festivă, care îl scuteau de o oră de stres

... alegerile rapide pe care trebuia să le facă la magazinul alimentar din interiorul liceului („cu ardei sau castraveți!”, „rece sau cald?”, „cu ce aromă?” etc.)

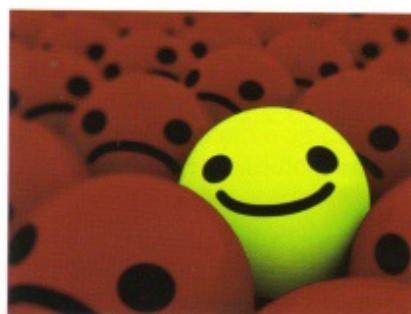
... simulările de incendiu, când toți elevii rădeau și chicoteau în spatele profesorilor vigilienți la orice posibil miros de fum

... zilele când era ales elev de serviciu, având practic o mini-vacanță

... clipele de tensiune care apăreau atunci când trebuia să-i explici portarului de ce ai întârziat la ore

... toți cei 4 ani petrecuți în Colegiul Național „Mihai Eminescu” Baia Mare.

Eduard KOTECZ, XII E

Zodiile și sportul

Berbec

Aptitudini bune pentru sport, și individual, și de echipă. Berbecii sunt întotdeauna pe fugă. Au multă energie, tot ceea ce trebuie să facă e să fie într-o continuă mișcare. Ca toate zodiile de foc, Berbecul este foarte curajos și plin de viață.

Taur

Hm, să alergi în jurul blocului? Dacă te vede vreun vecin și crede că te fugărește cineva? Fitnessul pentru Tauri este o adevarată provocare, ei încearcă întotdeauna să eliminate rutina. Preferă să câștige o competiție pe principiul: incet dar sigur. Taurii au o silueta robustă din cauza metabolismului incet.

Gemeni Gemenii sunt foarte agili și vor să fie în două locuri diferite în același timp. Sunt într-o continuă mișcare și se plăcătesc repede dacă nu călătoresc cu ceva suficient de rapid.

Gemenilor le plac jocurile în echipă, individual, sunt necompetitivi, practicând sportul doar ca un mod de relaxare și distracție. Imediat ce noua distracție o să te plăcătească, o să pui punct carierei în domeniu. În sportul de performanță, te bazezi mai mult pe minte decât pe forță.

Rac

Comoditatea este una dintre preferințele Racilor, cand vine vorba de sport. Ei preferă să facă exerciții fizice acasă în fața televizorului, documentându-se din emisiuni de profil.

Leu Leii fac performanță atunci când sunt motivati și coordonati de un antrenor bun. Le place să facă aerobic pentru a se menține în formă. În echipă Leii sunt competitivi și depun eforturi pentru a fi primii și la conducere.

Fecioară

Fecioara este semnul sănătății, cea ce determină nativii din aceasta zodie să fie foarte conștinciosi fata de vitalitatea trupului lor. Preferă să sărăcă desert și să consume doar fructe care sunt bune pentru digestie. Este singura zodie care într-adevăr nu se plăcătesc facând aceeași exerciții, vazându-le ca pe un mod de relaxare și nu ca pe o muncă. Drumetările cu bicicleta sunt unul dintre sporturile tale preferate.

Balanță

Balanțelor le place să depuna efort pentru a fi în formă. Motivația principală a acestor nativi de a merge la sala este de a-și întreține corpul pentru a arăta că mai bine,

dar și de a socializa.

Nu sunt buni jucători în echipă pentru că nu își pot evidenția pe deplin talentul. Sporturile preferate ale acestor nativi sunt inotul și patinajul.

Scorpion

Scorpionii au nevoie de un cu totul alt motiv pentru a merge la fitness. De exemplu preferă să meargă la sala de gimnastică doar pentru a se întâlni cu cineva sau pentru a fi observați că de bine arată îmbrăcați în lycra.

Intensitatea și daruirea lor nu au limite când vor să facă ceva. Le plac sporturile extreme și alergatul pe distanțe lungi. Sunt foarte puternici în competiții, chiar dacă ai avans fata de ei, ai grija, te pot ajunge din urmă.

Săgetător Sagetatorul este unul dintre cele mai atletice semne zodiacale. Acest lucru este demonstrat în sporturile și activitățile în aer liber.

Sporturile preferate ale Sagetatorilor sunt hocheiul, kickboxingul și sporturile nautice. Joggingul sau calaritul prin zone necunoscute este un mod de a se revigora spiritual. Datorită flexibilității lor pot avea performante în Karate.

Capricorn

Capricornii depun efort indelungat pentru realizarea unui obiectiv. Nu le plac sporturile care le fortează flexibilitatea. Stiu să scape de rutina, gasind oricând ceva interesant care să-i facă fericiti.

Vârsător

Inovația este unul dintre atuurile Vârsătorilor, ei găsesc întotdeauna strategii geniale pentru atingerea obiectivelor. În fața lor toți ceilalți coechipieri sunt egali, de aceea le oferă aceeași sansă de a se remarcă. Sunt buni conducatori de echipă.

Pestă

Pestii sunt singura zodie care stie să și piardă. Sunt un sprijin bun pentru echipă, simtind și încercând să satisfacă nevoile acesteia.

Spiritul de echipă este foarte important pentru ei, dorindu-si să unifice echipa.

Apa este mediul lor, sunt foarte buni inotatori, deasmenea fac performante în sporturile nautice. Sportul lor preferat este polo, însă, le place și fotbalul, dar sunt foarte grijulii în orice joc sportiv, să nu se ranească.

